

Probing Our Fortune – Προετοιμασία καριέρας και Πλάνου ζωής με χρήση των λαϊκών παραμυθιών

Οδηγός για τη χρήση των καρτών των λαϊκών
παραμυθιών

Το παραμύθι για τον ήλιο Λαϊκό παραμύθι των Σαάμι

Συγγραφείς: Éva Virág Suhajda, Szilamér Fehér

Επόπτρια: Ildikó Boldizsár

Εικονογράφηση: Hanna Farkas

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

Περιεχόμενα

Το παραμύθι για τον ήλιο	3
Οδηγός για το παραμύθι	
Η αφήγηση της σχέσης μας με τη φύση	
6	
Που ξεκινάμε όταν δουλεύουμε με τον εαυτό μας.	10
Που ξεκινάμε όταν δουλεύουμε με ιστορίες ως σύμβουλος;	12
Ένα σενάριο για μια δραστηριότητα	14

Το Παραμύθι για τον ήλιο

Μια φορά κι έναν καιρό, στην ακτή μιας θάλασσας υπήρχε μια μεγάλη, σκοτεινή χώρα. Σε εκείνη τη χώρα, που λέτε, ο Ήλιος δεν είχε ανατείλει ποτέ και οι κάτοικοί της δεν είχαν δει λιακάδα ποτέ στη ζωή τους.

Ένα μαύρο σύννεφο κάλυπτε εκείνο τον τόπο και γι' αυτό όλα ήταν τόσο σκοτεινά που οι άνθρωποι με δυσκολία έβλεπαν ο ένας τον άλλον. Έτσι, η χώρα αυτή ονομάστηκε «Χώρα του Σκοταδιού» και οι άνθρωποί της «Κάτοικοι των Καλυβιών», γιατί δεν είχαν σπίτια, παρά μόνο φτωχικές καλύβες, όπου και ζούσαν. Αυτές οι καλύβες ήταν φτιαγμένες από άχυρο, καλυμμένες με βρύα και λειχήνες, γι' αυτό και οι άνεμοι τις έδερναν με μανία, σαν να φυσούσαν σχεδόν μέσα από τα σπλάχνα της κάθε καλύβας. Αλλά και η φτώχεια, η μεγάλη φτώχεια στη Χώρα του Σκοταδιού ήταν χειρότερη κι από τη σκοτεινιά, χειρότερη κι από τους άγριους ανέμους που φυσούσαν γύρω και μέσα στις καλύβες, με λύσσα.

Ωστόσο, στο κέντρο της Χώρας του Σκοταδιού υπήρχε και ένας ψηλός, στρογγυλός λόφος. Εκεί, τα πολλά δέντρα που είχαν φυτρώσει σχημάτιζαν ένα πυκνό δάσος. Στην καρδιά αυτού του δάσους υπήρχε ένα ξύλινο σπίτι. Μέσα σ' εκείνο το σπίτι υπήρχε ζεστασιά και όλα τα καλά του κόσμου, όσα μπορεί κανείς να φανταστεί. Εκεί, ζούσαν οι εβδομήντα Ανήλιαγοι Αδελφοί -έτσι τους έλεγαν. Ήταν οι μόνοι που είχαν ξύλινο σπίτι σε όλη τη χώρα. Γύρω από το σπίτι υπήρχε ένας φράχτης, ξύλινος κι αυτός και πίσω του έβοσκαν εκατό χιλιάδες τάρανδοι. Οι Ανήλιαγοι Αδελφοί δεν χρησιμοποιούσαν τους τάρανδους στις δουλειές τους και, βέβαια, δεν έδιναν κανέναν από αυτούς στους κακόμοιρους Κατοίκους των Καλυβιών.

Πέρασαν, έτσι, χίλια ακριβώς χρόνια, ούτε ένα παρακάτω κι ούτε ένα παραπάνω και μετά πέρασαν κι άλλα χίλια χρόνια και ύστερα πέρασαν και για τρίτη φορά άλλα χίλια ακόμη χρόνια, ούτε ένα παραπάνω, ούτε ένα παρακάτω! Οι Κάτοικοι των Καλυβιών, λοιπόν, νόμιζαν ότι έτσι θα ζούσαν, για πάντα, στη Χώρα του Σκοταδιού, εκτός αν έφευγε από τη ζωή τους η σκοτεινιά.

Κάποτε, λοιπόν, που λέτε, έφτασε στη Χώρα του Σκοταδιού, πάνω σε έναν τάρανδο, ένας γεροδεμένος άντρας. Η γενειάδα του έφτανε μέχρι τα γόνατά του και, όταν μιλούσε, τα μάτια του έλαμπαν τόσο πολύ που το πρόσωπό του φαινόταν ακόμα και στο σκοτάδι. Οι Κάτοικοι των Καλυβιών μπορούσαν να δουν ότι ήταν πανύψηλος σαν ένας γέρος γίγαντας και, ακόμη, να νιώσουν ότι ήταν σοφός σαν μια κουκουβάγια. «Ζείτε στο σκοτάδι, φίλοι μου, επειδή δεν γνωρίζετε τον Ήλιο. Ο Ήλιος, όμως, υπάρχει, παρ' όλο που δεν τον έχετε δει ακόμα. Αν μπορέσετε και τον αντικρύσετε, όλα θα είναι ζεστά και φωτεινά πια, σ' αυτή τη χώρα!».

«Ήλιος; Ήλιος; Τι είναι ο Ήλιος; Πώς είναι; Πώς θα μπορούσε να είναι;» ρωτούσαν οι Κάτοικοι των Καλυβιών ο ένας τον άλλον, γιατί ποτέ πριν δεν είχαν ακούσει τίποτα γι' αυτόν.

Οι Ανήλιαγοι Αδελφοί άκουσαν κι αυτοί τον ξένο να μιλάει. Τον άκουσαν και θύμωσαν, μάλιστα, πολύ. Και μάλωσαν πολύ και τους ανθρώπους: «Κάτοικοι των Καλυβιών, είστε χαζοί; Γιατί ακούτε τις ανόητες κουβέντες αυτού του ξένου; Πώς μπορεί να υπάρχει κάτι που κανένας μας, ποτέ, δεν έχει δει; Αυτός ο απατεώνας έφτασε εδώ, μόνο για να σας ξεγελάσει. Είναι μεγάλο λάθος να ακούτε τα λόγια του. Του αξίζει ένα γερό ξύλο, αφού σας παρασύρει όλους με τις ιστορίες του!».

Οι Κάτοικοι των Καλυβιών, τότε, έμειναν συλλογισμένοι. Μήπως οι Ανήλιαγοι Αδελφοί είχαν δίκιο; Μέχρι που σκέφτηκαν ότι θα ήταν, ίσως, καλή ιδέα να σκοτώσουν τον ξένο.

Ο μακρυγένης σοφός, ωστόσο, δεν ταραχτήκε καθόλου. Απλά τους παρακολουθούσε, κουνώντας το κεφάλι του. Το φως, όμως, στα μάτια του είχε χαθεί. Μετά, έφυγε, καβάλα στον μαγικό του τάρανδο και εξαφανίστηκε, σαν να μην πέρασε ποτέ του από τον τόπο εκείνον. Μόνον η φωνή του ακούστηκε στο σκοτάδι: «Μετά από αυτό, θα παρουσιάζομαι μονάχα σε όσους πιστεύουν ότι ο Ήλιος υπάρχει».

Ανάμεσα στους Κατοίκους των Καλυβιών ζούσε και ένας νεαρός άνδρας. Αν και ήταν πάμφτωχος κι αυτός, όπως όλοι οι άλλοι, δεν πήγε ποτέ στους Ανήλιαγους Αδελφούς για να τους προσκυνήσει. Ήταν ένα παλικάρι, περήφανο, γεμάτο δύναμη κι αυτοπεποίθηση.

Και, ενώ, σε λίγο καιρό, όλοι είχαν ξεχάσει τον σοφό γέροντα, ο νεαρός ήταν ο μόνος που μπορούσε να τον θυμηθεί. Πήγε στο μέρος, λοιπόν, όπου φύτεωναν οι λειχήνες της βοσκής των τάρανδων, κοίταξε τον σκοτεινιασμένο ουρανό και μονολόγησε: «Πιστεύω ότι ο Ήλιος υπάρχει. Αλλά πώς θα βρω ξανά τον άντρα με τη γενειάδα;»

Μόλις είπε αυτά τα λόγια, οι λειχήνες και τα πιο ψηλά βρύα παραμέρισαν και εμφανίστηκε μπροστά στον νεαρό άνδρα ο μαγικός τάρανδος και του είπε. «Ανέβα στη ράχη μου!»

Ο νεαρός καβαλίκηπε τον τάρανδο που άρχισε να τρέχει πάνω από τα βρύα, τους βάλτους και τις μαύρες λίμνες. Σταμάτησε μόνον, όταν έφτασε μπροστά σε ένα μεγάλο γρανιτένιο βράχο. Στην κορυφή του καθόταν ο γενειοφόρος γέρος.

«Καλώς ήρθες!», χαιρέτησε εγκάρδια ο γέροντας τον νεαρό άντρα. «Ήξερα ότι θα υπήρχε κάποιος από τους κατοίκους των Καλυβιών που θα με αναζητούσε. Είσαι σπουδαίος νέος κι έχεις κι ένα σπουδαίο μέλλον μπροστά σου!».

«Σε ευχαριστώ για τα καλά σου λόγια, αλλά για πες μου, πού θα μπορούσα να βρω ένα κομμάτι από τον Ήλιο;»

«Παλικάρι μου, πρέπει να δουλέψεις πολύ, ακόμα», είπε ο γέρος, «για να μπορέσεις να βρεις τον Ήλιο! Στην αρχή, πρέπει να πλέξεις ένα τρίχινο καλάθι. Ζήτα, λοιπόν, από όλους τους Κατοίκους των Καλυβιών να σου δώσουν από μια τρίχα και πλέξε με όλες αυτές τις τρίχες το καλάθι».

Έτσι, ο νεαρός επέστρεψε στους Κατοίκους των Καλυβιών. Μίλησε με πειθώ κι ο καθένας τού έδωσε μια τρίχα. Όταν μάζεψε όλες τις τρίχες, άρχισε να πλέκει το καλάθι. Έπλεκε μεταξύ τους τις τρίχες για εβδομήντα ημέρες και εβδομήντα νύχτες για να γίνει γερό το μικρό καλάθι. Μέχρι να το τελειώσει, το παλικάρι ένιωσε ότι η δύναμη και η σοφία του είχαν μεγαλώσει κι είχαν στεριώσει μέσα του ακόμα πιο πολύ.

Μετά, ξαναπήγε στο βάλτο με τα βρύα και τις λειχήνες, κοίταξε τον μαύρο ουρανό και μονολόγησε πάλι: «το καλάθι είναι έτοιμο. Πώς μπορώ, τώρα, να βρω ένα κομμάτι από τον ήλιο;»

Μόλις είπε αυτά τα λόγια, οι λειχήνες και τα ψηλά βρύα παραμέρισαν και ο μαγικός τάρανδος παρουσιάστηκε ξανά μπροστά στον νεαρό. «Ανέβα στη ράχη μου» του είπε. Ο νεαρός κάθισε πάνω στον τάρανδο που άρχισε πάλι να τρέχει πάνω από τα βρύα, τους βάλτους και τις μαύρες λίμνες. Είχαν διανύσει μεγάλη απόσταση, όταν ξαφνικά έλαμψε μπροστά τους ένα κόκκινο φως. Ο νεαρός είδε τότε τον μεγάλο, κόκκινο Ήλιο, στην άκρη του ουρανού.

«Φοβάσαι τη φωτιά;» ρώτησε ο μαγικός τάρανδος.

«Δεν φοβάμαι τίποτα!» απάντησε ο νεαρός.

«Τότε ξεσκέπασε το καλάθι σου, κράτα το σφιχτά και κρατήσου γερά πάνω μου!».

Ο σοφός νεαρός άνοιξε το καλάθι, το κράτησε σφιχτά και κρατήθηκε γερά και από τον τάρανδο. Ο τάρανδος κάλπαζε κατευθείαν προς τον Ήλιο. Μόλις έφτασε κοντά του, τον άγγιξε με τα βελούδινα κέρατά του κι έτσι, ένα κομμάτι από τον Ήλιο ξεκόλλησε και έπεσε μέσα στο καλάθι.

Αμέσως μετά, γύρισαν πίσω στους Κατοίκους των Καλυβιών. Μόλις έφτασαν εκεί, ο μαγικός τάρανδος εξαφανίστηκε.

Ο σοφός νεαρός στάθηκε ανάμεσα στους Κατοίκους των Καλυβιών και είπε: «όλοι σας μου δώσατε μια τρίχα. Έπλεξα ένα καλάθι από αυτές και σας έφερα ένα κομμάτι του Ήλιου μέσα σε αυτό το καλάθι! Ας αφήσουμε, λοιπόν, τον Ήλιο να βγει από το καλάθι για να φωτίσει τον ουρανό!»

Αλλά μόλις το είπε αυτό, οι Ανήλιαγοι Αδελφοί κατέβηκαν, τρέχοντας από το στρογγυλό λόφο τους. Κουνούσαν τις γροθιές τους και φώναζαν: «μην τολμήσεις να το κάνεις αυτό! Μην αφήσετε τον Ήλιο έξω από το καλάθι! Οι λίμνες μας θα στεγνώσουν. Το σίδερο στην κοιλιά της γης θα λιώσει και τα σπίτια μας θα πλημμυρίσουν! Θα τυφλωθούμε και θα καούμε όλοι ζωντανοί!»

Οι Ανήλιαγοι Αδελφοί περικύκλωσαν τον σοφό νεαρό και προσπαθούσαν να αρπάξουν το καλάθι. Αλλά πλέον οι Κάτοικοι των Καλυβιών είχαν αποφασίσει να προστατέψουν τον νεαρό: «Μην τον αγγίζετε! Το καλάθι με τον Ήλιο είναι δικό μας!» φώναζαν.

Οι Ανήλιαγοι Αδελφοί έγιναν μπλε και πράσινοι από το θυμό τους, άρπαξαν τον νεαρό και τον τραβούσαν προς τον βάλτο. Ήθελαν να τον πετάξουν εκεί μέσα, μαζί με το καλάθι του για να πνιγεί. Όμως οι Κάτοικοι των Καλυβιών είχαν θυμώσει πολύ. Μαζεύτηκαν όλοι και για πρώτη φορά στη ζωή τους άρχισαν να ρίχνουν πέτρες στους Ανήλιαγους Αδελφούς. Τότε, κι εκείνοι έβγαλαν τα κοφτερά μαχαίρια τους από φαροκόκαλο και άρχισαν να μαχαιρώνουν τους Κατοίκους των Καλυβιών με αυτά. Η μάχη είχε φουντώσει για τα καλά και το αίμα κυλούσε.

Αλλά τότε, ξαφνικά, το σκέπασμα του καλαθιού άνοιξε και ξέφυγε μια ακτίνα του Ήλιου.

Κόκκινο φως κάλυψε τον ουρανό και, για πρώτη φορά, η αυγή φώτισε τον βάλτο. Με μιας, οι Ανήλιαγοι Αδελφοί κήκαν και οι στάχτες τους έπεσαν στους βάλτους. Ο σοφός νέος στεκόταν εκεί μαζί με όλους τους Κατοίκους των Καλυβιών και θαύμαζε άφωνος τον ουρανό και τις ακτίνες που έλαμπαν: το νερό των λιμνών είχε γίνει βαθυγάλαζο, τα βρύα πολύχρωμα, λευκά, κόκκινα, κίτρινα, πράσινα. Ένα πραγματικό θαύμα είχε συμβεί στη Χώρα του Σκοταδιού!

«Ποιος είσαι εσύ, σοφέ;» ρώτησαν τότε οι Κάτοικοι των Καλυβιών. «Ποιος είσαι εσύ που μας έφερες αυτό το θαύμα;». Και, όλοι τους έτρεξαν προς το μέρος του και του είπαν: «χάρη σε σένα, σοφέ νεαρέ, μπορούμε να δούμε και να καταλάβουμε ότι ο Ήλιος υπάρχει. Κι αυτό είναι μόνο ένα μικρό κομμάτι του. Πώς θα μπορούσαμε, άραγε, να αποκτήσουμε ολόκληρο τον Ήλιο;»

Καθώς το έλεγαν αυτό, τα ψηλά βρύα παραμέρισαν και εμφανίστηκε πάλι ο μαγικός τάρανδος. Είπε στον νεαρό άνδρα. «Πες τους να μαζέψουν όλους τους τάρανδους που βόσκουν πίσω από τους φράχτες των Ανήλιαγων Αδελφών.»

Έτσι κι έγινε. «Πηγαίνετε αμέσως στον λόφο!», είπε ο νεαρός στους Κατοίκους των Καλυβιών. «Γκρεμίστε τους φράχτες και μαζέψτε όλους τους τάρανδους. Τώρα είναι δικοί σας!»

Οι Κάτοικοι των Καλυβιών έκαναν αυτό που τους είπε. Μάζεψαν τους εκατό χιλιάδες τάρανδους από τον στρογγυλό λόφο. Ανέβηκαν πάνω τους και τους καβάλησαν, με πρώτο και καλύτερο τον νεαρό άντρα.

Κάλπαζαν με δύναμη και γρηγοράδα μέχρι που έφτασαν στον Ήλιο. Μόλις έφτασαν πολύ κοντά του, ο σοφός νεαρός ρώτησε τους καβαλάρηδες. «Φοβάστε τη φωτιά;» «Δεν φοβόμαστε τίποτα! Μονάχα πες μας πώς θα πάρουμε Ήλιο!»

«Καλπάστε προς τον Ήλιο με ανοιχτή την καρδιά κι αμέσως θα λάβετε μια ακτίνα από το φως του!».

Έτσι οι Κάτοικοι των Καλυβιών κάλπασαν προς τον Ήλιο με ανοιχτή καρδιά. Ο καθένας τους έλαβε μια ακτίνα και οι εκατό χιλιάδες καρδιές ξαφνικά ζεστάθηκαν.

«Τώρα, βάλτε τους τάρανδους στη σειρά!»

Αυτό και έκαναν. Ο μαγικός τάρανδος έσπρωξε τον Ήλιο με τα κέρατά του και ο Ήλιος γλίστρησε από τον ουρανό και προσγειώθηκε στα κέρατα του τάρανδου. Οι εκατό χιλιάδες κάτοικοι των καλυβιών επέστρεψαν στα σπίτια τους, φέρνοντας προσεκτικά τον Ήλιο στα κέρατα των τάρανδων.

Από τότε ο Ήλιος λάμπει κόκκινος πάνω από την τούνδρα, που, μια φορά κι έναν καιρό, τη λέγανε «Χώρα του Σκοταδιού». Οι λίμνες εξακολουθούν να είναι γαλάζιες και οι κάτοικοι των καλυβιών εξακολουθούν να ψαρεύουν στα γλυκά νερά τους. Οι βάλτοι έχουν στεγνώσει και στις θέσεις τους υπάρχουν πολύχρωμα λουλούδια και πράσινο χορτάρι. Τώρα πια, πυκνά δάση, με φυλλώματα που θροϊζουν, στολίζουν τις ακτές της μεγάλης θάλασσας.

Όσο για το σοφό άντρα, ζει κι αυτός ευτυχισμένος, γιατί εκείνος ήταν που έφερε το δώρο του Ήλιου στους Κατοίκους των Καλυβιών για να ζουν αυτοί περικόλα κι εμείς, εδώ, καλύτερα!

Οδηγός για το παραμύθι

Για να δουλέψετε επιτυχώς με ένα παραμύθι, είναι σημαντικό να καταλάβετε ποιος είναι ο ήρωας της ιστορίας και ποια είναι η κατάσταση της ζωής ή το πρόβλημα για το οποίο η πλοκή παρέχει μια ευκαιρία για λύση. Το Παραμύθι του Ήλιου είναι μια ιδιαίτερη ιστορία, γιατί εκτός των άλλων προσφέρει τη δυνατότητα μιας αλλαγής ταυτόχρονα τόσο σε ατομικό όσο και σε κοινωνικό επίπεδο. Ξεκινάμε το ταξίδι μας από τη Χώρα του Σκότους, όπου επικρατεί μια κατάσταση ανημπόριας, ένα «παγωμένο τοπίο». Οι

κάτοικοι αυτής της γης, οι καλύβες, ζουν σε άθλιες συνθήκες, χωρίς ιδιαίτερες προοπτικές ή προοπτικές για τη ζωή τους. Αυτή η κατάσταση έχει καθορίσει τη ζωή τους εδώ και πολύ καιρό.

Όπως λέει η ιστορία, "Έτσι ήταν για χίλια χρόνια, και μετά για άλλα χίλια και μετά έχουν περάσει μια τρίτη χίλια χρόνια." Όταν κάποιος γεννιέται σε μια ζωή χωρίς φως και διαύγεια και μεγαλώνει χωρίς να έχει ποτέ ακούσει για τον Ήλιο, είναι δύσκολο να φανταστεί κανείς ότι η ζωή θα μπορούσε να είναι διαφορετική. Ότι υπάρχει χαρά, γαλήνη, κορεσμός, ικανοποίηση. Έτσι, όταν ένας ξένος φτάνει στη χώρα φέρνοντας νέα για μια άλλη, υπέροχη και εφικτή ποιότητα ζωής, όσο δυνατός, σοφός και σαγηνευτικός κι αν είναι, οι κάτοικοι της καλύβας τελικά δεν τον πιστεύουν.

Πρώτα ακούν τα ανήλιαγα αδέρφια, τα οποία μπορούν να θεωρηθούν σύμβολα του σκότους, της απελπισίας και της παγίδευσης σε μια αδύνατη κατάσταση ζωής μεταξύ άλλων.

Ενσωματώνουν όλα όσα μας χωρίζουν από τους εσωτερικούς μας πόρους.

Είναι μια περίεργη κατάσταση, γιατί από μια άλλη πλευρά μπορούμε να δούμε τι συμβαίνει στο παραμύθι. Όλες οι πληροφορίες και οι γνώσεις που χρειαζόμαστε για να αποκτήσουμε τον Ήλιο είναι διαθέσιμες σε εμάς. και «απλώς» χρειάζεται να καταστρέψουμε με κάποιο τρόπο τα ανήλιαγα αδέρφια για να αποκτήσουμε πρόσβαση σε αυτό. Αλλά το να ακούς απλώς για την ύπαρξη του Ήλιου δεν αρκεί.

Ανάμεσα στους κατοίκους της καλύβας ζει ένας περήφανος, τολμηρός νεαρός. Είναι ο μόνος που δεν ξέχασε τον γέρο και έχει την πίστη, το θάρρος και την επιμονή να ξεκινήσει ένα ταξίδι που θα αλλάξει τελικά τις ζωές ολόκληρης της κοινότητας. Τι τον κάνει να διαφέρει από τους άλλους; Ποιες είναι οι ιδιότητες που έχει μόνο εκείνος που τον κάνουν κατάλληλο για αυτό το δύσκολο, μακρύ και εξαντλητικό έργο; Ένα από τα πιο βασικά χαρακτηριστικά του είναι ότι, παρά τις άθλιες συνθήκες του, αρνείται να δημιουργήσει οποιαδήποτε σχέση με τους ανήλιαγους αδερφούς.

Αν ξεκινήσουμε από την άποψη ότι κάθε χαρακτήρας στο παραμύθι αντιπροσωπεύει ένα μέρος του εαυτού μας, μπορούμε να πούμε ότι οι κάτοικοι της καλύβας είναι εκείνες οι πτυχές του εαυτού μας που έχουν πληγωθεί κατά τη διάρκεια της ζωής μας, ενώ ο νεαρός αντιπροσωπεύει το εσωτερικό φωνή, το μέρος του εαυτού μας που μπορεί να μας βγάλει από τα προβλήματα και να μας βοηθήσει να βρούμε τον καλύτερο τρόπο για εμάς. Με άλλα λόγια, μπορεί να βοηθήσει στη θεραπεία και την ενσωμάτωση εκείνων των τμημάτων του εαυτού μας από τα οποία έχουμε αποσπαστεί λόγω δύσκολων καταστάσεων ζωής, τραύματος ή κακοποίησης.

Αυτός ο νέος είναι ο μόνος που πιστεύει στον γέρο ότι υπάρχει ο Ήλιος, που δεν ακούει τις δυνάμεις που τον τραβούν πίσω, που δεν παγιδεύεται στη γνωστή, συστηματική αρνητικότητα. Είναι αυτός που παίρνει το ρίσκο να μπει στο άγνωστο και, αντί να κολλήσει σε μια άσχημη κατάσταση ζωής, παίρνει το δρόμο της ενεργού δράσης. Όταν του δόθηκε το καθήκον από τον γέρο να επιστρέψει πρώτα στους κατοίκους της καλύβας και μετά να μαζέψει τρίχες από αυτούς για να πλέξει ένα καλάθι από αυτούς,

ολοκληρώνει αυτό το έργο χωρίς διαμαρτυρία ή αμφιβολία. Ωστόσο, αυτή είναι μια πολύ σημαντική στιγμή στην ιστορία, καθώς αυτή είναι μια κρίσιμη στιγμή για τους κατοίκους της καλύβας να υπερασπιστούν τους εαυτούς τους ενάντια στα ανήλιαγα αδέρφια αργότερα. Ενώ μαζεύει τα μαλλιά, χρειάζεται να μιλήσει σε κάθε άτομο, ελπίζοντας ότι ο καθένας θα του έδινε μια τρίχα. Για να το κάνει αυτό, χρειάζεται να μάθει και να εξασκήσει μια αποδεκτή και γνήσια προσεκτική μορφή επικοινωνίας. Αυτές οι συναντήσεις και οι συντηρήσεις («τρίχες») τον μεταμορφώνουν και συγκεντρώνουν τη δύναμη και τη γνώση της κοινότητας. Η γνώση της κοινότητας και η πολύωρη, επίπονη δουλειά του νεαρού άνδρα δημιουργούν ένα καλάθι μαζί που θα είναι αρκετό για να είναι διαθέσιμο για να πάρει ένα μέρος του Ήλιου και να το φέρει στη Χώρα του Σκότους.

Αυτή είναι η διαδικασία που είναι πιθανό να είναι το πρώτο βήμα για τους κατοίκους της καλύβας προς την αλλαγή. Και αυτή είναι μια από τις στιγμές της ιστορίας που δείχνει πώς η ατομική αλλαγή μπορεί να συνοδεύεται από τη μεταμόρφωση στο επίπεδο της κοινωνίας. Αν θέλουμε να ανοίξουμε έναν νέο δρόμο για μια κοινότητα, μπορούμε να τα καταφέρουμε αν γίνουμε οι ίδιοι μέρος της κοινότητας και αν μπορούμε να φέρουμε μια συλλογική γνώση στην επιφάνεια και να τη δομήσουμε. Έτσι γίνεται τις εβδομήντα μέρες και νύχτες που ο νέος δουλεύει στο καλάθι. Δεν είναι περίεργο ότι «όταν τελείωσε, είχε αυξηθεί σε δύναμη και σοφία», καθώς και οι γνώσεις, η προσωπικότητά του και η εσωτερική του δύναμη είχαν αλλάξει και διαμορφωθεί κατά τη διάρκεια αυτής της περιόδου. Μιλώντας για χρόνο, αυτή είναι η διαδικασία που μπορεί να είναι επιτυχημένη μόνο όταν αφιερώνουμε ποιοτικό χρόνο και δουλεύουμε ακούραστα και επίμονα.

Μόλις ο νεαρός ολοκληρώσει το καλάθι, εμφανίζεται μια άλλη πρόκληση: να οδηγήσει τον μαγικό τάρανδο στον Ήλιο και να επιστρέψει ένα κομμάτι του. Ο τάρανδος είναι σύμβολο κινητικότητας και δράσης από τη μια πλευρά, αλλά μπορεί επίσης να αντιπροσωπεύει τους πόρους που μας βοηθούν να ξεπεράσουμε τις δυσκολίες που πρέπει να ξεπεράσει ο νεαρός άνδρας αυτής της ιστορίας. Είναι μια πολύ όμορφη και ίσως όχι ακούσια μεταφορά αυτής της ιστορίας ότι στον ήρωα δίνεται ένας υπέροχος, υπερφυσικά ισχυρός βοηθός ζώων από τη Χώρα του Σκότους. Εξάλλου, σε μια χώρα χωρίς φως και ζεστασιά, ο ζωντανός κόσμος δεν μπορεί να ευδοκιμήσει, να ανθίσει και να επιβιώσει. Δεν υπάρχει ζωντανή φύση που αναπνέει για να συνδεθούμε, η οποία μπορεί να προσφέρει την ενέργεια και τη δύναμη που βιώνουμε όταν ξεφεύγουμε από την καθημερινότητά μας για να πάμε διακοπές δίπλα στη θάλασσα, να περπατήσουμε στο δάσος ή απλά να κάνουμε μια βόλτα σε ένα κοντινό πάρκο. Πόσο αναζωογονητικό είναι που σε μια ιστορία σαν αυτή είναι ένα ζώο, ένα ελάφι, που μπορεί να βοηθήσει στην αναζωογόνηση της χώρας και να οδηγήσει όχι μόνο την κοινότητα αλλά και τη φύση και το περιβάλλον προς την ανανέωση και την ανθηση.

Για να φέρει πίσω ένα κομμάτι του Ήλιου, μόνο μια προϋπόθεση είναι απαραίτητη: να τρέξουμε άφοβα σε αυτό το εντελώς άγνωστο και νέο ουράνιο φαινόμενο. Και ο νεαρός δεν φοβάται. Έτσι καταφέρνει να φέρει μία ή δύο ηλιαχτίδες του Ήλιου στους κατοίκους

της καλύβας, παρόλο που αυτό δεν είναι αρκετό για να επιφέρει ριζικές αλλαγές. Όσο οι Shadow Brothers είναι ζωντανοί, δεν μπορεί να γίνει πλήρης μεταμόρφωση. Ο νεαρός άνδρας κάνει ένα άλλο σημαντικό βήμα προς την επίτευξη της κοινοτικής αλλαγής: δίνει έναν απολογισμό για το τι έχει κάνει με τα μαλλιά που έχει αποκτήσει από τους κατοίκους της καλύβας. Δεν ξέρουμε αν πιστεύουν στην ύπαρξη του Ήλιου, αλλά σίγουρα θεωρούν δικό τους τον νεαρό και το καλάθι και τους προστατεύουν.

Έτσι, τα ανήλιαγα αδέρφια δεν μπορούν πλέον να χρησιμοποιούν με επιτυχία τις αποθαρρυντικές, θα έλεγε κανείς αυτοκαταστροφικές τεχνικές, που λειτούργησαν στην περίπτωση του γέρου. Στην πραγματικότητα, όταν το βλέπουν αυτό, επιτίθενται στον νεαρό, οδηγώντας σε ένα άλλο σημαντικό βήμα στη ζωή της κοινότητας: πάνε στον πόλεμο με τα ανήλιαγα αδέρφια. Ο αγώνας είναι ένας αγώνας ζωής ή θανάτου και αν σταματήσουμε για μια στιγμή και κοιτάξουμε τη ζωή μας: υπάρχει κάποιος που δεν γνωρίζει αυτόν τον ισχυρό αγώνα με τις δικές μας δυσκολίες; Αυτό που είναι περίεργο και προκαλεί σκέψη είναι ότι, στην πραγματικότητα, αυτός ο αγώνας δεν οδηγεί σε αποτελέσματα, δεν καταστρέφει τους ανήλιαγους αδερφούς.

Στην εξέλιξη των γεγονότων, το καπάκι του καλάθιού ανοίγει, η πρώτη αχτίδα του ηλιακού φωτός ξεσπά, ανεβαίνει στον ουρανό και οι ανήλιαγοι αδερφοί γίνονται στάχτη. Είναι το φως που βγαίνει από μέσα μας μέσω της δύναμης και της γνώσης που μπορεί να εξαλείψει το πάγωμα, την αυτοαμφισβήτηση, το σκοτάδι, όλα τα συναισθήματα και τις ιδιότητες που αντιπροσωπεύουν οι ανήλιαγοι αδερφοί. Από εκείνο το σημείο και μετά, όταν οι ακτίνες του ήλιου δίνουν στους καλύβες τη γεύση της δυνατότητας μιας νέας ποιότητας ζωής, όλα κυλούν ομαλά. Ακολουθώντας την καθοδήγηση του νεαρού άνδρα και του μαγικού τάρανδου, απελευθερώνουν τους τάρανδους που είχαν παγιδευτεί προηγουμένως από τους ανήλιαγους αδερφούς και τελικά φέρνουν πίσω ολόκληρο τον Ήλιο στα κέρατά τους. Η χώρα τους παύει να είναι η Χώρα του Σκότους. Η φύση ανακτά την ομορφιά και τον πλούτο της και οι ζωές και οι καρδιές των κατοίκων της καλύβας γεμίζουν φως και χαρά.

Η αφήγηση της σχέσης μας με τη φύση

Είμαστε όλοι περιτριγυρισμένοι από αφηγήσεις. Όταν ακούμε τη λέξη «φύση», ενεργοποιούνται πολλές διαφορετικές αναμνήσεις, συναισθήματα και αξίες. Αυτές οι ιστορίες και τα συναισθήματα μαζί συνθέτουν αφηγήσεις, οι οποίες διατυπώνουν τον τρόπο με τον οποίο σκεφτόμαστε τον εαυτό μας και το περιβάλλον μας και πράγματι επηρεάζουν τον τρόπο που ενεργούμε και συμπεριφερόμαστε.

Οι υπάρχουσες αφηγήσεις διατυπώνουν επίσης τις εσωτερικές μας αφηγήσεις. Όταν ακούμε μια ιστορία ενός άλλου, παρακολουθούμε μια ταινία, ακούμε ένα ποίημα ή ένα τραγούδι, τα συναισθήματα που αντλεί είναι καλοί υποδηλωτές πόσο θα έχουν αντίκτυπο στις εσωτερικές μας αφηγήσεις. Οι ιστορίες έρχονται από όλες τις διαφορετικές κατευθύνσεις, τους περισσότερους από εμάς δεν μπορούμε να ελέγξουμε. Από την άλλη πλευρά, ως δάσκαλοι ή εκπαιδευτές ή προπονητές, μπορούμε ακόμα να ελέγξουμε μερικά από αυτά, και επίσης να δημιουργήσουμε έναν τρόπο να τα συνδέσουμε με καλά συναισθήματα. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο η εργασία με ιστορίες και αφήγηση έχει τόσο βαθύ αντίκτυπο στα άτομα.

Αυτή η ιστορία αφορά σε μεγάλο βαθμό τις εσωτερικές αφηγήσεις – την πάλη μέσα μας ανάμεσα στην αφήγηση του σκότους, της απελπισίας και του φωτός, της γενναιότητας και του ήλιου. Ωστόσο, αυτή η ιστορία δείχνει επίσης έναν διαφορετικό δρόμο προς τη φύση, όπως κάνουν τα περισσότερα λαϊκά παραμύθια. Στις λαϊκές ιστορίες δεν υπάρχει αποξένωση από τη Φύση – στην πραγματικότητα άλλα όντα ή φανταστικά όντα είναι εξίσου σημαντικά – ή ακόμα πιο σημαντικά! - οι ηθοποιοί ως άνθρωποι. Αν κοιτάξουμε τις λαϊκές ιστορίες, μπορούμε να δούμε ότι οι άνθρωποι ζουν σε καλή ειρήνη με τη φύση, γιατί αν δεν το κάνουν, αντιμετωπίζουν σοβαρές συνέπειες (δράκους, καταιγίδες, στεφάνι του ήλιου ή της θάλασσας).

Στο Παραμύθι μας για τον Ήλιο βλέπουμε ότι στην αρχή οι άνθρωποι είναι κλειστοί από τη φύση. Το μόνο που βιώνουν είναι σκοτεινό και κρύο και δεν ξέρουν καν ότι υπάρχει ήλιος (το κύριο κινητήριο στοιχείο της φύσης). Διαχωρίζονται επίσης από τους τάρανδους, που είναι το εργαλείο κινητικότητας μεταξύ αυτών και του ήλιου. Από αυτή την άποψη, η ιστορία είναι πολύ ξεκάθαρη - για μια βιώσιμη ζωή (με ήλιο, ζεστασιά, χρώμα και άνθηση) πρέπει να συνδεθούμε ξανά με τη φύση, που αντιπροσωπεύεται εδώ από ζώα.

Στη μυθολογία των Σάμι ή Λάπωνων (στους οποίους ανήκει αυτή η ιστορία) υπάρχει ένας συνεχής πόλεμος μεταξύ της πλευράς της Σκιάς (της Σελήνης) και της πλευράς του Ήλιου (ο ήλιος), και οι τάρανδοι πολεμούν στην πλευρά του Ήλιου. Οι τάρανδοι είναι σημαντικοί συνεργάτες του λαού των Σάμι, οι οποίοι μέχρι σήμερα είναι άνθρωποι πλήρους απασχόλησης που εκτρέφουν τάρανδους.

Στις καθημερινές μας αφηγήσεις τα ζώα είναι είτε πηγή τροφής, είτε κατοικίδια, είτε παίκτες ρόλων στα ντοκιμαντέρ για τη φύση. Ανήκουν σε έναν διαφορετικό κόσμο, μπορούμε να πούμε ακόμη και τη Φύση με κεφαλαίο «Φ». Θαυμάζουμε την ομορφιά τους, αλλά στις περισσότερες περιπτώσεις τα σκεφτόμαστε ως ένα είδος αντικειμένου, είτε τρώμε είτε προστατεύουμε.

Από μια διαφορετική οπτική γωνία – είναι εξίσου μέρος της φύσης, όπως κι εμείς. Ζουν τη ζωή τους, και από τη δική τους οπτική γωνία, μπορεί να είμαστε καλοί φροντιστές ή να σκοτώνουμε αρπακτικά. Ο μαγικός τάρανδος σε αυτή την ιστορία ζει στο δάσος, ωστόσο συνδέεται και με τους ανθρώπους. Μόνο οι τάρανδοι μπορούν να φέρουν τον νεαρό στον ήλιο και μόνο όλοι οι τάρανδοι μπορούν να επιστρέψουν τον ήλιο στους ανθρώπους. Μόνο με τη βοήθειά τους ο κόσμος γίνεται ξανά πολύχρωμος, υποστηρικτικός και ωραίος. Ακούστε αυτό το μήνυμα.

Από πού ξεκινάτε όταν εργάζεστε μόνοι σας με την ιστορία;

Το να δουλέψουμε πάνω στον εαυτό μας μέσα από μια ιστορία είναι ένα συναρπαστικό έργο, αλλά δεν είναι καθόλου απλό. Σε ένα παραμύθι, η τάξη αποκαθίσταται στο τέλος: ο ήρωας του παραμυθιού κάνει ένα γενικό ταξίδι και περνά σε ένα επόμενο στάδιο αυτο-ανάπτυξης.

Αυτό είναι και το καθήκον μας: να ερμηνεύσουμε τις στροφές και τους «κώδικες» του παραμυθιού για τη δική μας ζωή, να βρούμε τα βήματα που θα μας βοηθήσουν να γίνουμε καλύτεροι κύριοι και λάτρες της ζωής μας.

Όταν αρχίσουμε να δουλεύουμε με τους εαυτούς μας μέσα από το παραμύθι για τον ήλιο, ας ακούσουμε πρώτα ή ας διαβάσουμε την ιστορία, μετά να καθίσουμε και να αφήσουμε τη διάθεση του παραμυθιού να μας κατακλύσει. Ακόμα και με κλειστά μάτια, μπορούμε να βρούμε μια γεύση, μια μυρωδιά, μια εικόνα από την ιστορία. Τι θα βγάζαμε από την ιστορία αν μπορούσαμε; Πού βρισκόμαστε στην ιστορία και τι ρόλο παίζουμε;

Στη συνέχεια, πάρτε ένα μολύβι και σημειώστε τις απαντήσεις σας στις ερωτήσεις (στις κάρτες ή στο κείμενο εδώ). Εστιάστε στις ερωτήσεις που σας μιλούν περισσότερο. Μπορεί να μην είναι όλες οι ερωτήσεις σχετικές με εμάς, αλλά αυτές που είναι, αξίζει να τις σκεφτούμε εκτενώς ή ακόμα και να τις συζητήσουμε με άλλους - γονείς, φίλους, συνομηλίκους ή ακόμα και βοηθούς.

Με ποιον τρόπο συμβαίνει αυτό; Μάλλον κάποιος χαρακτήρας, κάποιο μέρος, κάποιο αντικείμενο αιχμαλωτίζει τη φαντασία μας. Τα στοιχεία σε ένα παραμύθι δεν είναι απαραίτητα τα ίδια για όλους και μάλιστα, όταν δουλεύουμε την ιστορία με τον εαυτό μας, ερμηνεύουμε τις καταστάσεις, τους χαρακτήρες κ.λπ. που εμφανίζονται στην ιστορία εντελώς για εμάς.

Ας δούμε πρώτα τους χαρακτήρες της ιστορίας.

Κάθε χαρακτήρας έχει ένα μήνυμα. Ο καθένας έχει τα δικά του δυνατά σημεία, το δικό του ρόλο, το δικό του μήνυμα. Οι κάρτες των χαρακτήρων φέρουν αυτά τα μηνύματα.

❖ Οι κάτοικοι των καλυβιών έχουν ζήσει στη χώρα του σκότους για τρεις χιλιάδες χρόνια και δεν έχουν δει ποτέ το φως της ημέρας. Οι ζωές τους είναι άθλιες. Οι συνθήκες διαβίωσής τους, φυσικές, υλικές και συναισθηματικές, μόλις και μετά βίας επαρκούν για να επιβιώσουν. Σε αυτή την κατάσταση, είναι δύσκολο να φανταστεί

κανείς ότι υπάρχει διέξοδος και το σκέφτονται και οι κάτοικοι της καλύβας: έτσι θα είναι για πάντα. Έχετε βρεθεί ποτέ σε παρόμοια κατάσταση; Πώς ένιωσες; Τι έχεις κάνει; Ούτε ο δυνατός και χαρισματικός ηλικιωμένος άντρας που φτάνει πάνω σε έναν όμορφο τάρανδο δεν μπορεί να αλλάξει το όραμα των κατοίκων της καλύβας όταν εμφανίζονται οι Shadow Brothers. Και για να φέρει τον γεμάτο Ήλιο, χρειάζεται η ενεργή συμμετοχή όλων των καλυβιών. Ο περήφανος, τολμηρός νεαρός καταφέρνει να σφυρηλατήσει έναν δεσμό μαζί τους που τους βοηθά να κάνουν ένα βήμα μπροστά: πιστεύουν ότι ο Ήλιος υπάρχει και αντιμετωπίζουν τους Shadow Brothers. Τι χρειάζεσαι για να αντιμετωπίσεις τους φόβους σου, τα μπλοκαρίσματα, την αυτοαμφισβόλεια σου;

❖ Οι ανήλικοι αδερφοί μπορούν επίσης να αντιπροσωπεύουν ιδιότητες που με κάποιο τρόπο εμποδίζουν την αλλαγή. Ποιες είναι οι ιδιότητες μέσα σου, οι εσωτερικές φωνές που σου κάνουν το ίδιο; Αυτά τα αδέρφια ζουν στην κορυφή ενός λόφου σε μια ξύλινη καλύβα με φώτα και ζέστη. Ενώ κρατούν τους τάρανδους έξω από την περιφραγμένη περιοχή, στην πραγματικότητα δεν τους εκμεταλλεύονται. Δεν τα πιάνουν για δουλειά, απλά τα κρατούν μακριά από τους καλύβες. Έχετε βρεθεί ποτέ σε μια κατάσταση όπου κάποιος άλλος είχε κάτι που χρειαζόσασταν αλλά δεν μπορούσατε να το αποκτήσετε; Πώς ένιωσες; Τι έκανες; Υπάρχουν γύρω σου «ανήλικοι αδερφοί» που σε τραβούν πίσω;

❖ Ο σοφός γέρος είναι ένας από τους βοηθούς του νεαρού στην ιστορία. Η εμφάνισή του εμπνέει σεβασμό και θαυμασμό. Όταν εμφανίζεται και ανακοινώνει την ύπαρξη του Ήλιου, όλοι ακούν προσεκτικά μέχρι να επέλθουν οι ανήλικοι αδερφοί. Δυστυχώς, οι άνθρωποι των καλύβων απορρίπτουν τον γέρο. Έχετε βρεθεί ποτέ σε μια κατάσταση όπου δεν σας πίστευαν όταν είχατε δίκιο; Πώς ένιωσες και τι έκανες; Η αντίδραση των κατοίκων της καλύβας δεν αλλάζει το γεγονός ότι ο γέρος, χάρη στην εμπειρία της ζωής του, ξέρει πώς να φτάσει στη χαρά της ζωής, στους πόρους. Το λέει και σε όσους πιστεύουν στην ύπαρξη του Ήλιου. Είχατε ποτέ μια συνάντηση στη ζωή σας που σας είχε μεγάλη επίδραση; Γιατί; Ποιους ακούτε, ποιων τις συμβουλές ζητάτε και δέχεστε; Σε ακούν οι άλλοι;

❖ Ο ήρωας του παραμυθιού είναι ο περήφανος, τολμηρός νέος. Αν και προέρχεται από τους κατοίκους της καλύβας, υπάρχει μια θεμελιώδης διαφορά μεταξύ του και των άλλων: δεν είχε ποτέ καμία επαφή με τους ανήλικους αδελφούς. Οι άλλοι πηγαίνουν στα αδέρφια και ταπεινώνονται μπροστά τους, ωστόσο δεν το κάνει παρά τις άθλιες περιστάσεις του. Το να φτιάξει το καλάθι είναι μια μακρά, επίπονη δουλειά και το κάνει με ταπεινότητα, υπομονή και επιμονή. Προσεγγίζει τους κατοίκους της καλύβας με προσοχή, ανησυχία, διαφάνεια και αποδοχή. Πιστεύει ότι η κατάσταση της ζωής του μπορεί να είναι καλύτερη από ό,τι είναι τώρα. Υπάρχει κάποιο μέρος σας που το πιστεύει αυτό; Πώς μπορείτε να ενισχύσετε αυτή την εσωτερική φωνή;

❖ Ο μαγικός τάρανδος είναι ένας ακόμη βοηθός του νεαρού και, μεταξύ άλλων, σύμβολο κινητικότητας. Είναι αυτός που σε βοηθά να φτάσεις στον γέρο και μετά στον Ήλιο. Ποιοι είναι οι εξωτερικοί και εσωτερικοί σας πόροι που σας φέρνουν στους στόχους σας και σας γεμίζουν χαρά; Εκτυπώστε το περίγραμμα του τάρανδου και χρωματίστε το. Γράψτε στα κέρατά του ό,τι σε κάνει χαρούμενο και γράψτε στις οπλές του τις ιδιότητες που χρειάζεσαι για να μπορέσεις να ζήσεις αυτή τη χαρά!

Είναι επίσης ζήτημα πού βρισκόμαστε, σε ποιο σκηνικό του παραμυθιού. Κάθε σκηνή έχει τις δικές της εργασίες, τις οποίες πρέπει να εκτελέσουμε για να φτάσουμε στην επόμενη σκηνή.

❖ Ένα μαύρο σύννεφο καλύπτει τη χώρα του σκότους. Το σκοτάδι είναι τόσο αδιαπέραστο που οι κάτοικοι της καλύβας μετά βίας βλέπουν ο ένας τον άλλον. Όταν το σκέφτεσαι, όταν είναι σκοτεινά, πολλά πράγματα είναι πιο περίπλοκα από άλλες φορές. Μπορεί να είναι πιο δύσκολο να αντιληφθούμε το πέρασμα του χρόνου, είναι πιο εύκολο να χάσουμε τη φυσική μας ισορροπία, αλλά είναι επίσης πιθανό να χαλάσει η αίσθηση ασφάλειας μας. Αν αφήσουμε τη φυσική ερμηνεία, η Χώρα του Σκότους μπορεί επίσης να είναι ένα σύμβολο του γεγονότος ότι δεν μπορώ να δω το δρόμο μου, δεν έχω όραμα για το μέλλον, δεν μπορώ να συνδεθώ με το διαισθητικό μέρος μου. Σας έχει συμβεί ποτέ στη ζωή σας να νιώσετε σε μεγάλο σκοτάδι; Τι χαρακτήρισε αυτή την περίοδο (τι συναισθήματα, τι σωματικές αισθήσεις); Τι σας βοήθησε σε αυτή την κατάσταση ζωής;

❖ Ο νεαρός, που πιστεύει στην ύπαρξη του Ήλιου, ξεκινά να βρει τον σοφό γέροντα και να ζητήσει την καθοδήγησή του. Το πρώτο μέρος στο οποίο πηγαίνει είναι όπου μεγαλώνει η λειχήνα των τάρανδων. «Πιστεύω ότι ο Ήλιος υπάρχει. Μα πώς θα βρω τον γενειοφόρο γέρο;». λέει στον εαυτό του. Αυτό μπορεί να φαίνεται σαν να σκέφτεστε φωναχτά χωρίς νόημα, αλλά είναι μια σημαντική στιγμή: δηλώνει και ξεκαθαρίζει την πίστη και τη δέσμευσή σας για αλλαγή. Ως αποτέλεσμα, εμφανίζεται ο μαγικός τάρανδος και τον βοηθά να φτάσει στον γέρο. Έχετε βοηθούς; Ποιο είναι το πρώτο βήμα για να τα βρούμε; Ο τάρανδος πηγαίνει τον νεαρό σε έναν γρανιτένιο βράχο, όπου συναντά τον γέρο. Τον ακούει και παίρνει τις συμβουλές του. Επιστρέφοντας στους συμπατριώτες του, ξεκινά το κουραστικό, μακρύ έργο να φτιάξει το καλάθι. Ποιον βρίσκετε αυθεντικό; Ποιον εμπιστεύεσαι; Γιατί;

❖ Όταν τελειώσει το καλάθι, ο νεαρός πηγαίνει ξανά στο άλσος των λειχήνων και ο μαγικός τάρανδος τον παίρνει ανάσκελα στον Ήλιο. Πριν τρέξει και χρησιμοποιήσει τα κέρατά του για να τον βοηθήσει να αποκτήσει λίγο από τον Ήλιο, ρωτά τον νεαρό: «Δεν φοβάσαι τη φωτιά;» Πώς αισθάνεστε για αυτήν την ερώτηση; Πώς αντιμετωπίζετε τον φόβο και την αμφιβολία; Γράψε τους φόβους σου και κάψε τους στο φως ενός κεριού.

❖ Η απόκτηση λίγου Ήλιου δεν φέρνει τις πρώτες ακτίνες στη Χώρα του Σκότους. Οι ανήλιαγοι αδελφοί θέλουν να μεταμφιέσουν τον νεαρό με τον ίδιο τρόπο που έκαναν τον ηλικιωμένο. Όταν αυτή η μέθοδος δεν λειτουργεί πλέον, κάνουν μια απόπειρα κατά της ζωής του και θέλουν να τον κυνηγήσουν στο βάλτο. Ξεκινά ένας αιματηρός αγώνας, ο οποίος καταλήγει σε ένα τυχερό ατύχημα: κάποιος χτυπά το καλάθι κατά τη διάρκεια του αγώνα και οι ανήλιαγοι αδελφοί καίγονται σε στάχτη στις ακτίνες του ήλιου. Σκεφτείτε ποια είναι τα πράγματα και οι ιδιότητες που εμποδίζουν τα καλά πράγματα να συμβούν γύρω σας και μέσα σας; Πώς μας πολεμούν αυτοί οι «ανήλιαγοι αδελφοί»; Πώς

μπορούμε να τους πολεμήσουμε; Τι μπορεί να σας βοηθήσει να ξεπεράσετε τις εσωτερικές σας αμφιβολίες και φόβους;

❖ Με την καταστροφή των ανήλιαγων αδελφών και την έλευση του Ήλιου, η Χώρα του Σκότους πλημμυρίζει από φως. Η ζεστασιά και το φως έχουν κάνει τα ευεργετικά τους αποτελέσματα: η γη ανθίζει, ανθίζει. Η γη γίνεται εύφορη. Και καθώς το φυσικό περιβάλλον αλλάζει, τόσο οι καρδιές των κατοίκων της καλύβας

γεμίζουν με αυτή τη φωτεινότητα. Πώς σχετίζεσαι με τη φύση; Πώς μπορείτε να το ενισχύσετε; Σκεφτείτε πώς θέλετε να ζήσετε την καθημερινότητά σας. Τι έχετε ήδη πετύχει και ποια είναι τα επόμενα βήματά σας; Πώς μπορείτε να διατηρήσετε την εσωτερική σας γαλήνη; Ποιες είναι οι δραστηριότητες, οι συμπεριφορές, τα εργαλεία που βοηθούν σε αυτό;

Φαίνεται ότι μπορούμε να ξεκινήσουμε από πολλές κατευθύνσεις όταν δουλεύουμε με τον εαυτό μας με την ιστορία. Δεν υπάρχει καμία, γραμμική προσέγγιση, παρόλο που οι τοποθεσίες και οι εργασίες που αναφέρονται εκεί είναι ρητά σε σειρά, αλλά μπορούμε να εργαστούμε στα άλλα θέματα με οποιαδήποτε σειρά. Μπορεί να μην φτάσουμε στο τέλος μιας ιστορίας πολύ γρήγορα. Οι διαδικασίες και τα γεγονότα που περνά ο ήρωας του παραμυθιού δεν συμβαίνουν από τη μια μέρα στην άλλη. Είναι λοιπόν σημαντικό να σεβόμαστε και τον προσωπικό μας ρυθμό. Αυτό είναι ένα παραμύθι με το οποίο μπορούμε να δουλέψουμε χρόνια. Το σημαντικό είναι να το ξανα επισκεπτόμαστε από καιρό σε καιρό και να βλέπουμε πού βρισκόμαστε.

Από πού ξεκινάτε όταν εργάζεστε με την αφήγηση ως σύμβουλος/μέντορας;

Όταν θέλετε να δουλέψετε με την ιστορία ως σύμβουλος, το πρώτο βήμα είναι να δουλέψετε μόνοι σας με την ιστορία - δηλαδή να σκεφτείτε τα βήματα του προηγούμενου κεφαλαίου.

Είναι απαραίτητο να έχουμε μια «υποκειμενική» ερμηνεία της ιστορίας, μια ερμηνεία της ιστορίας για εμάς, πριν αρχίσουμε να δουλεύουμε με την ιστορία ως βοηθός, καθώς είναι πολύ σημαντικό να μην προσπαθήσουμε να επιβάλουμε τη δική μας ερμηνεία στους πελάτες. Για να γίνει αυτό, πρέπει να γνωρίζουμε ποια είναι η δική μας ερμηνεία. Από την άλλη, είναι επίσης σημαντικό να ερμηνεύσουμε το παραμύθι σε σχέση με τη δική μας ζωή, ώστε να μην βρεθούμε σε ερωτήσεις και θέματα που πυροδοτούν συναισθηματική αντίδραση μέσα μας κατά τη συνεργασία με τον πελάτη.

Ταυτόχρονα, όμως, χρειάζεται να ερμηνεύσουμε και την ίδια την ιστορία, να σκεφτούμε τις πιθανές ερμηνείες από τη σκοπιά του πελάτη.

Η Ildikó Boldizsár ονομάζει αυτές τις δύο προσεγγίσεις αντικειμενική και υποκειμενική μήτρα ιστορίας. Στην αντικειμενική μήτρα, ερμηνεύουμε την ιστορία, ενώ στην υποκειμενική μήτρα εξετάζουμε τον εαυτό μας υπό το πρίσμα της ιστορίας.

Η αντικειμενική δομή του παραμυθιού για τον Ήλιο:

❖ Ποιος είναι ο ήρωας του παραμυθιού; – Ο κεντρικός χαρακτήρας της ιστορίας είναι ένας νεαρός που πιστεύει στην ύπαρξη του Ήλιου. Αλλά κατά κάποιον τρόπο, μπορούμε να δούμε και τους κατοίκους των καλυβιών ως ήρωες, αφού και αυτοί υφίστανται μια σημαντική αλλαγή στην πορεία της ιστορίας.

- ❖ Ποια είναι η κατάσταση της ζωής; – Οι άνθρωποι ζουν μια ζωή ανήμπορη, παγωμένη, σκοτεινή και κρύα, μίζερη.
- ❖ Ποια είναι η πρόκληση του παραμυθιού; – Το θέμα της ιστορίας είναι αν ο Ήλιος μπορεί να μεταφερθεί στη Χώρα του Σκότους. Στη γλώσσα της αυτογνωσίας: μπορούμε να πάμε από μια μαθημένη κατάσταση ανικανότητας σε μια κατάσταση απόκτησης εξουσίας/ελέγχου;
- ❖ Ποιοι/ποιοι είναι οι βοηθοί; – Η καταστροφή των ανήλιαγων αδερφών είναι μια απαραίτητη στιγμή για να μπορέσουν οι άνθρωποι των καλυβών να ξεκινήσουν για να αποκτήσουν ολόκληρο τον Ήλιο. Οι φόβοι, η αμφιβολία για τον εαυτό μας, το αίσθημα της απελπισίας, το να κολλήσουμε σε μια κατάσταση ζωής μπορούν όλα να είναι παράγοντες που μας εμποδίζουν να κερδίσουμε το φως.
- ❖ Ποιος είναι ο αντίπαλος; – Όπως στα παραμύθια, ο νέος δεν είναι χωρίς βοήθεια. Έχει δύο υποστηρικτές με τη μορφή του τάρανδου και του γέρου. Επιπλέον, σε ένα ορισμένο σημείο, όταν οι κάτοικοι των καλυβών θέλουν να αποκτήσουν ολόκληρο τον Ήλιο, ο ίδιος γίνεται ο βοηθός.
- ❖ ❖ Ποια είναι η λύση; – Να επανασυνδεθείτε με τη φύση (τάρανδοι) για να φτάσετε στον ήλιο.

Η υποκειμενική δομή του παραμυθιού για τον Ήλιο:

- ❖ Ποιος είμαι στην ιστορία; – Μπορεί να ταυτίζομαι με τον νεαρό, αλλά σε ένα παραμύθι ο ήρωας δεν είναι πάντα ο πιο κοντινός μου. Μπορεί επίσης να συμβεί ο χαρακτήρας των κατοίκων της καλύβας, του γέρου, ή ακόμα και των ανήλιαγων αδερφών, να είναι αυτός που με κολλάει περισσότερο. Κάθε ένα από αυτά μπορεί να είναι ένα βήμα προς μια βαθύτερη αυτογνωσία ή ένας τρόπος αντιμετώπισης μιας κατάστασης ζωής που μπορεί να ρίξει νέο φως σε μια νέα πτυχή. Ας μην φοβόμαστε κανέναν από τους χαρακτήρες. Το θέμα είναι να κοιτάξετε προσεκτικά γιατί μπορείτε να ταυτιστείτε περισσότερο μαζί του.
- ❖ Πού βρίσκομαι στην ιστορία; Μπορεί να ζω μια ποιοτική βασιλική ζωή, να έχω φτάσει σε όλα ή μπορεί να κάνω μπάνιο στο ποτάμι. Σίγουρα δεν μπορώ να βρεθώ σε ένα μέρος όπου ο χαρακτήρας με τον οποίο ταυτίζομαι δεν ήταν. Όταν βρίσκω το μέρος όπου αισθάνομαι τον εαυτό μου, αξίζει να κοιτάξω γύρω μου και να σκεφτώ την επόμενη ερώτηση:
- ❖ Ποιος είναι ο ρόλος μου εδώ; – Ο ευκολότερος τρόπος για να το ανακαλύψω είναι να κοιτάξω τι συμβαίνει στην ιστορία σε αυτό το μέρος και να προσπαθήσω να ερμηνεύσω τι συμβολίζουν αυτά τα γεγονότα για μένα. Μπορώ να κάνω έναν παραλληλισμό μεταξύ της δικής μου ζωής και των γεγονότων της ιστορίας; Μετά από αυτό, αξίζει επίσης να σκεφτούμε τις ακόλουθες ερωτήσεις.
- ❖ Ποιος είναι ο εσωτερικός μου αντίπαλος που πρέπει να ξεπεράσω για να προχωρήσω;

- ❖ Ποια είναι η εσωτερική μου βοήθεια, οι δικοί μου πόροι για αλλαγή;
 - ❖ Τι αντικείμενο θα έβγαζα από την ιστορία για τον εαυτό μου;
 - ❖ Ποιο είναι το πολύ συγκεκριμένο πράγμα που πρέπει να κάνω για να προχωρήσω σε αυτήν την κατάσταση;
 - ❖ Μετά από ενδελεχή προβληματισμό σχετικά με την ιστορία, μπορούμε να αρχίσουμε να εργαζόμαστε με τους ωφελούμενους μας για την ιστορία. Εάν εργαζόμαστε με τον ωφελούμενο σε μια ατομική διαδικασία βοήθειας, το κύριο ερώτημα είναι πραγματικά από πού ξεκινάμε, σε ποια τοποθεσία, σε ποιο στάδιο ανάπτυξης βρίσκεται ο ωφελούμενος μας. Μπορεί να το έχουμε ήδη ανακαλύψει στις προηγούμενες συνομιλίες, αλλά μπορεί να τους δώσουμε την ιστορία ή να την ακούσουν και να το καθορίσουν μόνοι τους.
- Στη συνέχεια, με βάση την ερμηνεία του ωφελούμενου και τις ερμηνείες που έγιναν στις προηγούμενες συνεδρίες, διαβάστε τις ερωτήσεις που διατυπώθηκαν στις προηγούμενες συνεδρίες και στις κάρτες κατά τη διαδικασία διευκόλυνσης, η οποία μερικές φορές μπορεί να διαρκέσει αρκετές συνεδρίες. Δεν χρειάζεται να δουλέψουμε όλες τις ερωτήσεις, κάποιες είναι σχετικές, άλλες λιγότερο. Είναι πιθανό να προκύψουν νέες ερωτήσεις από τις ερωτήσεις της κάρτας και να προχωρήσουμε από εκεί. Οι κάρτες είναι κυρίως ερωτήσεις, αλλά μερικές φορές δίνεται ξεκάθαρα στον αναγνώστη ένα πρόβλημα να λύσει.
- Μερικές φορές μπορεί να συναντήσετε ένα θέμα που δεν εμπίπτει πλέον στο πεδίο εφαρμογής αυτής της ιστορίας. Μπορούμε στη συνέχεια να συνεχίσουμε με μια άλλη ιστορία και να επιστρέψουμε σε αυτήν αργότερα.
- Στόχος της διαδικασίας είναι να διατυπώσει ποια είναι η «πόλη» στην οποία θέλει να γίνει ο νέος κύριος και τα βήματα που οδηγούν σε αυτήν: ποιες γνώσεις να αποκτήσει, πού να τις αποκτήσει και πώς να τις εφαρμόσει. Ένα σημαντικό καθήκον σε αυτό είναι να ξαναγράψετε το γράμμα - να χαρτογραφήσετε το προγραμμαμένο πετρωμένο και συνειδητά να το βάλετε σε διαφορετικό δρόμο.
- Στη συνέχεια, δίνουμε επίσης προτάσεις για το πώς να ασχοληθείτε με την ιστορία με νέους σε ομάδες.

Ένα πιθανό σενάριο για μια ομαδική δραστηριότητα

- ❖ Ο σκοπός του παραμυθιού: να εξερευνήσει και να κινητοποιήσει τους εσωτερικούς πόρους, να προετοιμάσει τους ανθρώπους να πάρουν τον έλεγχο της ζωής τους, να κινητοποιήσουν τις δικές τους δημιουργικές δυνάμεις. Επίσης να κάνει τους συμμετέχοντες να σκεφτούν τη σχέση τους με τη φύση.
- ❖ Ηλικιακή ομάδα-στόχος: νέοι ηλικίας 18-23 ετών (πιθανώς μεγαλύτερης ηλικίας), ακόμη μόνο μερικώς ανεξάρτητα από τους γονείς τους

Διάρκεια: 60 λεπτά

- ❖ Αριθμός συμμετεχόντων: όχι περισσότερα από 20 άτομα
- ❖ Προετοιμασία του χώρου:

Το σκηνικό για την ομάδα ιστορίας θα πρέπει να προετοιμαστεί σύμφωνα με την ατμόσφαιρα της ιστορίας. Είναι σημαντικό οι συμμετέχοντες να μπορούν να κάθονται σε κύκλο - ίσως όχι σε καρέκλες, αλλά σε μαξιλάρια. Θα πρέπει να υπάρχει ένα σαφές σημείο εισόδου, το οποίο θα μπορούσε να είναι η πόρτα του δωματίου, αλλά εάν αυτό δεν είναι δυνατό ή το δωμάτιο είναι πολύ μεγάλο, τότε θα πρέπει να στηθεί μια «πύλη».

Επιδιώξτε επαρκή αλλά όχι πολύ φωτισμό. Εάν υπάρχουν τραπέζια, τοποθετήστε τα στην άκρη του δωματίου, μπορούν να είναι χρήσιμα για μεμονωμένες εργασίες. Εάν δεν υπάρχουν πίνακες, φέρτε πίνακες σχεδίασης ή φακέλους για να γράψουν ή να ζωγραφίσουν οι συμμετέχοντες.

Δίπλα στην «πύλη», ήδη μέσα στον χώρο, φτιάξτε κάρτες συμβόλων που μπορούν να επιλέξουν οι συμμετέχοντες κατά την είσοδο και να πάρουν τη θέση τους κάνοντας την επιλογή τους. Αυτές μπορεί να είναι κάρτες παραμυθιού, κάρτες Dixit ή ακόμα και η δική σας συλλογή εικόνων ή καρτ-ποστάλ. Το κυριότερο είναι ότι εκφράζουν διαφορετικές καταστάσεις και συναισθήματα, και θα πρέπει να είναι τουλάχιστον μιάμιση έως δύο φορές μεγαλύτερος από τον αριθμό των συμμετεχόντων, ώστε ο καθένας να μπορεί να επιλέξει.

Στο κέντρο του κύκλου που ορίζεται από το κάθισμα, αξίζει να βάλετε ένα πολύχρωμο κασκόλ, ίσως ένα λουλούδι ή ένα σύμβολο που σχετίζεται με την ιστορία. Στην περίπτωση του παραμυθιού για τον ήλιο, μπορείτε να χρησιμοποιήσετε ένα σκούρο σημάδι, και ίσως μπορείτε επίσης να βάλετε στη μέση ένα φωτεινό κυκλικό μπολ ως εκπρόσωπο του ήλιου. (Μπορεί να γίνει σύμφωνα με τη δική σας δημιουργικότητα).

Έξω από τον κύκλο, βολικό για τον αρχηγό της ομάδας, τοποθετήστε οποιαδήποτε άλλα στηρίγματα θέλετε να χρησιμοποιήσετε, συμπεριλαμβανομένων καρτών ιστοριών, περιγραμμάτων καρτών ιστορίας.

Εάν η αφήγηση γίνεται με βίντεο, ο υπολογιστής, ο προβολέας, η οθόνη/επιφάνεια τοίχου, τα ηχεία θα πρέπει επίσης να προετοιμαστούν και να δοκιμαστούν ώστε να μην παρεμποδιστεί η διαδικασία.

Εάν η ομάδα συγκεντρώνεται στο δωμάτιο όταν ξεκινάμε, ζητήστε από όλους να φύγουν από την αίθουσα και να εμφανίσετε τις κάρτες συμβόλων, τα κασκόλ, τα σύμβολα μόνο όταν η ομάδα περιμένει έξω.

- ❖ Εξοπλισμός που χρειάζονται:
- ❖ Σάλι/κασκόλ για το κέντρο του κύκλου, διακοσμητικά αντικείμενα, κάρτες συμβόλων, μπλοκ γραφής εάν χρειάζεται, στυλό, χρωματιστά μολύβια, εργαλεία

σχεδίασης, και αρκετά αντίγραφα των περιγραμμάτων που εκτυπώνονται για κάθε συμμετέχοντα.

❖ Πιθανώς: υπολογιστής, προβολέας, χώρος οθόνης/τοίχου, ηχεία

❖ Γραφική ύλη

❖ (οι χρόνοι είναι κατά προσέγγιση, εξαρτώνται από την ομάδα)

Εναρξη:

❖ Διάρκεια: 5 λεπτά

❖ Επιτρέψτε στα μέλη της ομάδας να εισέλθουν, κατά προτίμηση ένα κάθε φορά, και δώστε τους την ακόλουθη εργασία:

❖ «Έχετε νιώσει ποτέ σε μια κατάσταση όπου όλα ήταν σκοτεινά και απελπισμένα; Διάλεξε μια κάρτα που να το εκφράζει και μετά κάτσε με αυτήν την κάρτα!»

❖ Όταν ο καθένας έχει κάνει μια επιλογή και καθίσει, ας συμμετάσχουμε.

Καλή διάθεση

❖ Διάρκεια: 10-15 λεπτά

❖ Συζητήστε τις κάρτες που επέλεξαν οι συμμετέχοντες. Μην κάνετε κύκλους, δεν πρέπει απαραίτητα να μοιράζονται όλοι την κάρτα τους. Όταν όλοι όσοι θέλουν να μοιραστούν την επιλογή τους, ας μιλήσουμε για το τι είναι μάθηση και ανάπτυξη.

❖ Κατά τη διάρκεια της συνομιλίας, μπορείτε να κάνετε τις ακόλουθες ερωτήσεις:

❖ - Τι συναισθήματα είχατε;

❖ - Τι σας είπαν οι άλλοι ή πώς αντέδρασαν;

❖ - Ποιος ή τι σε βοήθησε να αλλάξεις (αν μη τι άλλο);

❖

❖ Διήγηση μύθων

❖ Διάρκεια: περίπου 10 λεπτά

- ❖ Όταν λέγονται παρόμοιες ιστορίες και συνεχίζουμε με την ιστορία, κάντε την εξής ερώτηση:
- ❖ «Υπάρχει μια ιστορία για μια ολόκληρη χώρα ανθρώπων, που ζούσαν στο σκοτάδι. Θέλεις να το ακούσεις;»
- ❖ Η αφήγηση θα πρέπει να γίνεται με ζωντανές λέξεις αν είναι δυνατόν, γιατί έτσι μπορούμε να κρατήσουμε επαφή με τους συμμετέχοντες. Εάν δεν μπορεί να γίνει ζωντανά, μπορείτε να διαβάσετε την ιστορία ή να παρακολουθήσετε την ηχητική/μικρή ταινία μαζί.
- ❖ Εάν χρησιμοποιούμε ζωντανή αφήγηση λέξεων, μπορούμε να ζητήσουμε από τους συμμετέχοντες να κλείσουν τα μάτια τους και να ακούσουν την αναπνοή τους πριν από την ιστορία και στη συνέχεια να ξεκινήσουν την ιστορία όταν η ομάδα είναι συγκεντρωμένη.
- ❖ Μπορείτε επίσης να χρησιμοποιήσετε ένα μουσικό όργανο (π.χ. koshi, kalimba, sansula) για να αποκτήσετε στους συμμετέχοντες τη διάθεση για αφήγηση.
- ❖ Στο τέλος της ιστορίας, ζητήστε ξανά από τους συμμετέχοντες να κλείσουν τα μάτια τους και, αφήνοντας αρκετό χρόνο για να ενεργοποιήσουν τη δική τους εσωτερική εικόνα, να δώσουν τις ακόλουθες εργασίες:
- ❖ Διαλέξτε ένα χρώμα από την ιστορία!
- ❖ Διαλέξτε μια μυρωδιά από την ιστορία!
- ❖ Διαλέξτε ένα αντικείμενο από την ιστορία!
- ❖ Κοιτάξτε γύρω σας, πού βρίσκεστε στην ιστορία; Τι σε περιβάλλει, ποιος σε περιβάλλει;

Επεξεργασία:

Διάρκεια: 35-40 λεπτά

Αφού επιστρέψουν όλοι από την ιστορία, συζητήστε ποιος έβγαλε τι από την ιστορία, σε ποιο τοπίο βρέθηκαν. Δεν χρειάζεται να απαντήσετε, ο καθένας μπορεί να μιλήσει εθελοντικά αν θέλει. Για τοποθεσίες, μπορείτε να ρωτήσετε τους συμμετέχοντες ποια είναι η εργασία εκεί.

Τότε / εν τω μεταξύ, κατά περίπτωση, ας μιλήσουμε για

- Τι μπορούν να αντιπροσωπεύουν οι ανήλιαγοι αδερφοί ;
- Γιατί πιστεύεις ότι οι άνθρωποι απέρριψαν πρώτα τον γέρο και όχι τον νέο;

Στη συνέχεια, απλώστε τα εργαλεία σχεδίασης και τους πίνακες και δώστε τα περιγράμματα, δίνοντας λίγο χρόνο για ατομική εργασία. Πρώτα από όλα, οι συμμετέχοντες θα λάβουν τον Μαγικό Τάρανδο.

Το καθήκον είναι να γράψετε γύρω από τον τάρανδο (ή τουλάχιστον να σκεφτείτε καλά όταν τον χρωματίζετε): Ποιοι είναι οι εξωτερικοί και εσωτερικοί σας πόροι που σας φέρνουν στους στόχους σας και σας γεμίζουν χαρά;

Μετά από μια σύντομη περίοδο ατομικής εργασίας - ενώ το σχέδιο και η γραφή μπορούν ακόμα να συνεχιστούν - ανοίγει τη δυνατότητα σε όσους επιθυμούν να μοιραστούν αυτά που έχουν συντάξει.

Το δεύτερο θέμα είναι να γίνεις σοφός. Αυτό αντιπροσωπεύεται από το καλάθι. Ας μιλήσουμε για το πόσο σοφός έγινε ο νεαρός και πώς έγινε ηγέτης. Γιατί είναι απαραίτητο το καλάθι για δύναμη και σοφία; Τι μπορείτε να πάρετε από άλλους ανθρώπους ψυχικά και σωματικά; Τι σημαίνει για εσάς δύναμη και σοφία; Γιατί ο νεαρός αυξήθηκε σε δύναμη και σοφία ενώ έφτιαχνε το καλάθι;

Αυτό το περίγραμμα δίνεται για να χρωματιστεί και να γραφτεί, και μπορούμε να ζητήσουμε από τους συμμετέχοντες να γράψουν:

- Στο καλάθι: ποιες ηγετικές ιδιότητες έχετε

- Γύρω από το καλάθι: ποιες δεξιότητες και ποιότητες πρέπει να αποκτήσετε ακόμα

Μετά από μια σύντομη περίοδο ατομικής εργασίας - ενώ το σχέδιο και η γραφή μπορούν ακόμα να συνεχιστούν - ανοίγει τη δυνατότητα σε όσους επιθυμούν να μοιραστούν αυτά που έχουν συντάξει.

Τέλος, το τρίτο και τελευταίο θέμα είναι το πολύχρωμο μέλλον, το περίγραμμα του Ήλιου θα δοθεί. Ο ήλιος αντιπροσωπεύει επίσης την επανασύνδεση με τη Φύση.

Κατά τη διάρκεια του χρωματισμού, κάντε μια συζήτηση για το πώς οι κάτοικοι της καλύβας και πώς είμαστε συνδεδεμένοι με τη φύση. Τι θα μπορούσαμε να κάνουμε καλύτερο;

Κλείσιμο / Έξοδος:

Όταν τελειώσει ο χρόνος μας, θα υπάρχουν ακόμα άνθρωποι που ζωγραφίζουν, χρωματίζουν, εργάζονται. Θα ολοκληρώσουμε τη συνεδρία ζητώντας από όλους να βγουν από τον χώρο της ιστορίας για τα επόμενα λεπτά. Θα βγείτε στην πύλη και θα συναντήσετε όποιον είναι έτοιμος, έναν προς έναν.

Εκεί, τους ζητάς να σου δείξουν το καλάθι τους, αν θέλουν, και τους ρωτάς ποιο είναι το επόμενο βήμα που θα κάνουν για να βάλουν μια δεξιότητα από έξω από το καλάθι προς τα μέσα.